

Kop Liten Karin

Och liten Karin bjöts i unga kungens gård
Hon lystes som en stjärna bland alla tärnor små.

Hon lystes som en stjärna bland alla tärnor små,
Och unga kungen talade till liten Karin så:

"Och hör du lille Karin, säg vill du bliwa min?
Gri hästen och gullsadeln den vill jag ge dig."

"Gri hästen och gullsadeln, den passar jag ej på,
Giv den din unga drömming, låt mig med äran gå."

"Och hör du liten Karin, säg vill du bliwa min?
Min rödeste gullkrona, den vill jag ge dig."

"Min rödeste gullkrona, den passar jag ej på,
Giv den din unga drömming, låt mig med äran gå."

"Och hör du liten Karin, säg vill du bliwa min?
Mitt halwa kungarike, det vill jag ge dig."

"Mitt halwa kungarike, det passar jag ej på,
Giv det din unga drömming, låt mig med
äran gå."

" Och höi du liden Karin, om du ej bliver min,
 Så skall jag låta såda dig i spiketunnan in."

" Och vill du låta såda mig i spiketunnan in,
 Guds änglar smä de se, att jag oskyldig är därtill."

De såde liden Karin i spiketunnan in,
 Och konungens smä vänner, de salla henne bring.

Då kommo det från himmelen två vita änglar ner,
 De sogo liden Karin, och strax så blev de tre.

Då kom det upp från helvetet två svarta
 De sogo unge kungen och strax så blev de tre,
 korpar ner,

(Inl. Emelia Erikss, Tris, Jums.)